

עלון מס' 41 תמוז התשע"ו

מסן

"אלתק מסן סוריה.."

דבר תורה הרב אליעד שארף

היכל ה' המה - ירמיה פרק ז' פסוק ד'

הנביאים הוכיחו את עם ישראל השכם והערב שאם לא יחדלו ממעשיהם הרעים, בית המקדש יחרב ותהיה גלות. ואף על פי כן התפיסה הפשוטה בקרב העם היתה שביתו של ה' לא יוכל להיחרב, ששום גוי בעולם לא יוכל להזיק לבית המקדש. הם חשבו ש'בית ששכינה שורה בו באופן כ"כ גלוי וודאי יהיה קיים לנצח'.

באחת התוכחות הנביא ירמיה מוכיח את עם ישראל ואומר להם: "אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל ה' היכל ה' היכל ה' המה", דהיינו נביאי השקר שהיו ביניהם הרגיעו את העם שאין מה לדאוג מנבואות הזעם של נביאי האמת שהרי יש את המקדש והוא יגן, וכל הזמן חזרו וחזרו על טענה זו, היכל ה' יציל אותנו היכל ה' יגן עלינו.

יש לשאול מדוע מופיע בפסוק שלוש פעמים היכל ה'?

ההסבר הפשוט הוא שזו טענה שחזרה כל הזמן בפי נביאי השקר (אך על פי זה לכאורה היה ניתן להסתפק בכפילות ולא צריך שילוש).

יש שכתבו שזה נאמר לחיזוק העניין - כנראה שהכוונה להדגשת הלעג של ירמיה על דברי השקר.

מאיך יש שפירשו שעם ישראל בטח וסמך על עלייתם לרגל למקום המקדש שלוש פעמים בשנה בזמן חגים.

בנוסף יש המסבירים שזה בעבור שהיה במקדש שלושה חלקים החלוקים בקדושתם זה מזה והם האולם היכל והדביר - שעם ישראל חשב שהמקומות הקדושים הללו יצילו אותם ממידת הדין, למרות מעשיהם הרעים.

על פי כל ההסברים יוצא שהעם הוא זה שאומר את המילים "היכל ה'", והמילה "המה" בסוף הפסוק מוסב על המילה "לאמר", רוצה לומר שאלו דברי העם.

אך ישנו פירוש מתוק של רבינו המלבי"ם וכך כותב המלבי"ם על הפסוק: "רוצה לומר אל תאמרו שמצד שהוא היכל ה' ונבנה לשם ה', על ידי כן הוא היכלו, רוצה לומר שעל ידי כך ישכון ה' בו, לא כן, כי היכל ה' המה, רוצה לומר: דרכיכם ומעלליכם הטובים - הם היכל ה' ועל ידם ישכון שם בקודש".

דהיינו בשתי ההזכרות הראשונות של היכל ה' הנביא חוזר על דברי העם שכל הזמן מנפנים בבית המקדש שסוברים שהוא ישמור עליהם וטועים לחשוב שבית המקדש הוא משהו חיצוני שלא קשור כלל למעשיהם. אך הנביא בא ומעמידם על טעותם ואומר להם: "היכל ה' המה". דהיינו אתם עצמכם היכל ה' - מעשיכם הטובים הם אלה שנותנים את הקיום להיכל ה'. ויוצא שהפעם השלישית "היכל ה' המה" אלו דברי תוכחה של הנביא עצמו ולא דברי העם.

וזה מה שאומרת התורה "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", 'בתוכם' לא נאמר אלא 'בתוכם', שהם עצמם הקיום והחיות של בית המקדש.

שנזכה לזכור תמיד שהיכל ה' אנחנו ומתוך הבניין הרוחני שלנו נזכה במהרה בימינו לבניין בית המקדש וימי בין המיצרים יהפכו לימי שמחה וששון!!

**"שומר פי' ולשונו,
שומר מצרות נפשו"**

לשון הרע מתוך אונס

אין כל הבדל בין המספר לשון הרע מרצונו החופשי לבין המספר מתוך הכרח כלשהו. אם יפתה אותך אדם לאכול מאכל לא כשר, האם יהיה מותר לך לאכול ממנו? ודאי שלא! אותו עיקרון חל גם על לשון הרע.

דוד להוטברוב סקרנותו לגלות את זהותו של מי שעשה איזו שהיא עוולה, והוא מפציר בחברו: "תראה, אתה יכול לספר לי, אנחנו הלא ידידים טובים. אני מבטיח לך צשלא אספר לאף אחד. תן לי רק רמז. אם לא תספר לי אתה עוד תצטער על כך. לא אזוז מכאן עד שתספר"

דוד מנסה את כל סוגי השכנוע- מפיתוי ועד איום. למרות עקשנותו, חייב חברו להימנע בכל תוקף מלספר את הידוע לו.

הגיגים

עלילותיה של גברת שערוריה מהעשולי

היא לא מחפשת צרות. אלו הצרות שמחפשות אותה. מחפשות וגם מוצאות. באסיפת ההורים - רק לה תופסים את התור. בועד הבית - מוחקים לה רישומים קודמים. ברב-קו - מעלימים לה הסדרי נסיעה, ובמדרגות נעות - תמיד מישהו עולה בכיוון ההפוך מולה.

אבל היא לא פראירית: התיבה לפניות הציבור היא האובייקט הראשון שצדה עינה בכל משרד. במחשב שלה יש לה קישור אוטומטי ל"צור קשר", ומופיע בו מיד הטקסט הנכון תמיד: "שערוריה! לא אעבור על כך לסדר היום!" ורק ההמשך מתחלף, ובמשרד לביקורת המדינה היא כבר התידדה עם מרבית הפקידים (אלה שעדיין לא מסננים אותה).

לפני שבועיים הגיעה לאזניה חדשה מרעישה: נפתח בשכונה בית דין לענייני ממונות! זוהי בשורה טובה! מעתה תוכל לדרוש את זכויותיה לא רק מהגופים הרשמיים, אלא גם מכל האנשים הפרטיים העומדים בדרכה בזדוניות עקבית.

ביום ראשון ביקשה דיון בעניין של פיקוח נפש ממש: השכנה מהקומה העליונה שטפה את התריסים, בעוד בגדי השבת של הילדים תלויים על החבל! כתמי האבק דרשו ממנה להפעיל שוב את המכונה! ומה חשבה השכנה, שהיא לא תישא בהוצאות המים והחשמל העצומות? ומי יפצה אותה על העמל, עגמת הנפש וכאבי הלב והפרקים? בית הדין חייב לפסוק לה פיצויים ראויים.

ביום שני הזמינה לדין תורה את משפחת כהן מהבניין ממול. הם מוסיפים מרפסת בצד המזרחי. בעיה שלהם. אבל, את הנזק שהם גרמו לה- מי יכול לשער? שהרי מזוית זו בדיוק היתה רואה את מולד הירח בכל ראש חודש בין השקיעה לצאת הכוכבים. והמרפסת הזו, בלא בושה, מסתירה בדיוק את הזוית הקריטית! מה יהיה כשיבנה בית המקדש? האם יש להם זכות לקחת ממנה את השליחות הגדולה של עדות על קידוש החודש??? היה לא תהיה! הדיינים כבר יוציאו את הצדק לאור!

ביום שלישי כבר עברה החוצפה כל גבול. שלושה ילדים, רכובים על אופניים, התקרבו לגי'פ הכתום הצנוע שלה, ושינו את זוית המראה השמאלית!! שומו שמים, השמעתם דבר שכזה? ולא רק זאת, אלא למרות הפניה המנומסת אל הורי הפררחים, לא קיבלה ולו שקל אחד לפיצוי! כעת, כשקיים בשכונה בית דין, ילמדו הם ומשפחותיהם לדורי דורות את הלקח.

ביום רביעי, בשארית כוחותיה, הגישה בקשה מקוונת לבית דינו, ובה זימון דחוף לדין תורה לכל ילדי גן "שודד הים" והוריהם. לא ייתכן שעוולה איומה כזו תתרחש בשכונה, ואיש לא יתן על כך את הדין! בתביעתה, סיפרה ברגש ובדמעה על שעות השינה המועטות שנגזלו ממנה בבוקר לח זה, עת עברו מתחת חלונה זאטוטי גן "שודד הים" על גנותיהם, וזימרו בצפצוף זיפני "ציון, ציון, ציון, הלו, אל תשאליו!" בליווי תופי מרים צורמניים. לולא היה בית דין בשכונה, היו עלולים המזיקים להיות פטורים מתשלום הנזק. אין ספק, זהו תיקון גדול, אשרינו שזכינו.

ואם גם לכם מזדמנות אי אלו עוולות, שאלות ממוניות, מחלוקות כספיות וכדומה, אתם מוזמנים לבית הדין "נתיבותיה שלום", שהחל לפעול החודש. ואכמ"ל בחשיבות העצומה של דין התורה הקדושה אל מול ערכאות ח"ו ח"ו וכו' וכו'.

אשריכם. (לפניות mamonot3@gmail.com)

טעמו וראו כי טוב

במקום רחוק בסתם איזו עיר נולד להורים יורש עצר צעיר ואחריו בשמחה, בגילה ורינה נולדה להם גם בת קטנה ואחריה באו מידי כמה עונות תינוקות חמודים- בנים ובנות. וגדלו הילדים ובגרו כמובן ואת פעמיהם שמו אל הגן. ובגן הם למדו ובגן הם גדלו והמשיכו, וגם לבית הספר עלו. נפגשו עם מורים וגם עם מורות עם הרב של הגן, סייעות, גנות. כל אחד אישיות עם מידות טובות כל אחת מחנכת כלילת מעלות. מלמדים את הילדים לשאול שאלות מלמדים להצביע ואז לענות. מלמדים אותיות, מספרים וצבעים ושומרים בחצר ממיני מפגעים. מלמדים תורה בניגון כה מתוק מלמדים חשבון ונביא ועל טבע ירוק ועורכים חידונים וטקסים ומסיבות מכינים מבחנים ובודקים התשובות.

חן צרפתי

והנה ביעף עברה עוד שנה שהתחילה כתמיד חדשה, רעננה ונגמרת כעת קצת עייפה ואצל חלקנו היא כבר עברה וחלפה. עכשיו לסיום את הלב נפתח ונאמר לגנות ולמורים את מה שרצינו, הנה כך: תודה, תודה, תודה ותודה על כל ההשקעה, על כל העבודה על שלא התייאשתם כשהתלוננו לפעמים על הסבלנות, על האהבה, על מאור הפנים. אנחנו נעצור עכשיו ונצדיע לכם כי כל מה שעשיתם הוא לא בשבילכם. זה הרי בשבילנו- לבנות, לבנים לילדינו הגדולים וגם לרכים בשנים.

ואותה העיר במקום הרחוק נמצאת פה קרוב. באמת! לא בצחוק! אנחנו ההורים, ילדינו הילדים כל חברי הקהילה איתנו פה מודים.

ולסיום נאמר לכם רק להתראות ונשמח לפגוש אתכם גם בשנים הבאות.

התלבטתי די הרבה זמן איזה מתכון לפרסם כשהרעיון הכי טוב שעלה לי היה המלבי של קרין גורן (אלופת המתוקים והקינוחים) אבל לא הייתי שלמה עם ההחלטה. בסוף החלטתי להעזר בכך, דרך קבוצת הוואטסאפ הקהילתית של הנשים. אחרי שעברו כמה שעות מפירסום ההודעה קיבלתי ממישהי הודעה בזו הלשון: "ממליצה לקחת את המתכון למלבי של קארין גורן ולשרדג למנות אישיות במקום לקערה".

טוב נו, אמרתי לעצמי. אם גם היא חושבת כמוני, נראה לי שההתלבטות שלי נגמרה.

אני מפרסמת את המתכון כלשונו ומי שמעוניינת יכולה להכין אותו בכוסות אישיות במקום בקערה אחת גדולה. זה לא משנה את אופן ההכנה.

גביע מלבי משפחתי / קרין גורן

- 1 ליטר חלב 3%
- 2/3 כוס קורנפלור
- 3 כפות מי ורדים (לא תמצית)
- 1 שמנת מתוקה
- 1/2 כוס סוכר

להגשה:

- 1/2 כפית קינמון
- 1 סלסילה תותים
- 2 כפות פיסטוקים
- קלויים וקצוצים גס
- 1/4 כוס דבש

אופן ההכנה
מוזגים לקערה כוס וחצי מהחלב. מוסיפים קורנפלור ומי ורדים ומערבבים היטב לתערובת חלקה ללא גושים (מתחילים את הערבוב בכף וממשיכים בעזרת האצבעות לפזר את הגושים הקטנים של הקורנפלור שלא נמסו). יוצקים את יתרת החלב לסיר גדול, מוסיפים שמנת מתוקה וסוכר ומחממים תוך ערבוב מדי פעם, עד לסף רתיחה.

מוסיפים פנימה את החלב עם הקורנפלור וטורפים בלי הפסקה, עד שהתערובת מסמיכה מאוד ומתחילה לרתוח (זה קורה בתוך דקה בערך). בבעוב הראשון מסירים מהאש, יוצקים מייד לקערה ומכסים את פני המלבי בניילון נצמד (למניעת היווצרות קרום).

מצננים לחלוטין ומעבירים למקרר להמשך צינון של ארבע שעות לפחות, עד שהמלבי קר מאוד ויציב יחסית.

הופכים את הקערה מעל גביע ההגשה וטופחים עליה קלות- המלבי יגלוש ממנה החוצה בקלות. מפזרים על פני המלבי קינמון, מסדרים תותים מסביב ומניחים גבעה של פיסטוקים בפסגה. מזלפים מלמעלה דבש ומגישים.

בתאבון!

ושיהיה לבריאות!

חודש תמוז כבר כאן והקיץ בעיצומו! הימים ארוכים, החום כבד והשמש לוחטת.. בקיצור הגיעה עונת הפירות של הקיץ! ואיזה פרי מסמל יותר את הקיץ מאשר האבטיח? האבטיח מכיל כמות נאה של ויטמינים כגון: בטא קרוטן, ויטמין B5, ויטמין B3 ועוד.

בנוסף לכך, כדומה לעגבנייה, גם האבטיח עשיר במיוחד בליקופן ובנוגדי חמצון כמו למשל: ויטמין C. הידעתם? ספל קוביות אבטיח מספק כ- 50% ממנת ויטמין C המומלצת לילדים וכ- 15% ממנת ויטמין C המומלצת למבוגרים. כמו כן, צריכת מזונות העשירים בליקופן ובבטא קרוטן, כמו האבטיח, יכולה לסייע בהגנה הפנימית מפני נזקי קרינת השמש.

ודבר אחרון הכי חשוב!

האבטיח מכיל כמות גבוהה של נוזלים- דבר שיכול לסייע במניעת התייבשות ובשמירה על צריכה מספקת של נוזלים בימים חמים במיוחד.

בקיזור, אכלו כל יום מנת אבטיח ובעזרת השם לשמור על הבריאות תוכלו להצליח! בברכת קיץ בריא!

קורות באורות

"נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה'.." ידועה חיבתם של הנשים למשכן ותרומתן שהעלו במדבר בנתניה מאוצרותיהן ותכשיטיהן ואף בעבודת כפיים לקישוט והעמדת המשכן. אי"ה בג' אב יום ראשון, בבית הכנסת " אורות התורה" בשעה 20.00 ניצור יחד תמונת פסיפס של בית מקדש תוך כמיהה שיבנה בית מקדשינו במהרה בימינו, אמן. התמונה הנוצרת תקשט את בית הכנסת "אורות התורה", השתתפות בסדנא זו היא תרומה בממון וביצירה ממעשי ידי הנשים המשתתפות. את סדנת הפסיפס תעביר האומנית הגב' שירה אלביליה, עלות: 30 שח, ההרשמה חובה (ומחייבת). ברוריה -050 6387223

